

บทความพินิจวิชา

Review Article

การเปิดเผยข้อมูลสารประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารปลดปล่อยแก่สาธารณชน

Public disclosure of the information about constituents
and emissions of tobacco products

สุนิดา ปรีชาวงษ์

Sunida Preechawong

คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Faculty of Nursing, Chulalongkorn University

DOI: 10.14456/dcj.2023.21

Received: June 29, 2022 | Revised: October 27, 2022 | Accepted: November 7, 2022

บทคัดย่อ

ข้อบังคับเรื่องผลิตภัณฑ์ยาสูบเป็นมาตรการหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ในกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก ซึ่งครอบคลุมเรื่องสารประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารปลดปล่อย และการเปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานรัฐและสาธารณชน บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอสาระสำคัญของแนวทางการดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก มาตรา 9 และ 10 โดยเฉพาะเรื่องการเปิดเผยส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารปลดปล่อย รวมทั้งยกตัวอย่างการดำเนินงานในบางประเทศ การเปิดเผยข้อมูลความเป็นพิษของผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่สาธารณชนช่วยให้ประชาชนตระหนักถึงความเสี่ยงด้านสุขภาพจากการสูบบุหรี่มากขึ้น และส่งผลต่อการกระตุ้นให้มีการลด ละ และเลิกการสูบบุหรี่ในที่สุด

ติดต่อผู้พิมพ์ : สุนิดา ปรีชาวงษ์

อีเมล : sunida.p@chula.ac.th

Abstract

Introduction of tobacco products regulations is one of the important measures to reduce demand of tobacco, which is designated in the World Health Organization Framework Convention on Tobacco Control (FCTC). It covers measures that regulate the contents of tobacco products and disclosure. The article aims to present the essence of the partial guidelines for implementation of Articles 9 and 10 of such framework convention, focusing primarily on Article 10, i.e. public disclosure of tobacco constituents and emissions, and provide examples how the guidelines was implemented in some countries. Disclosure of information on tobacco constituents may help raise public awareness about health risks associated with smoking, which, in turn, could encourage people to quit smoking.

Correspondence: Sunida Preechawong

E-mail: sunida.p@chula.ac.th

คำสำคัญ

สารประกอบ, การเปิดเผย, ผลิตภัณฑ์ยาสูบ,
การควบคุม

Keywords

constituents, disclosure, tobacco products,
regulation

บทนำ

การสูบบุหรี่ยังคงเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของโลกรวมทั้งในประเทศไทย การสูบบุหรี่และควันบุหรี่มือสองเป็นผลเสียต่อสุขภาพ ทำให้เกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่ทราบกันทั่วไป การดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก (WHO-Framework Convention on Tobacco Control: WHO FCTC) เป็นเป้าประสงค์หนึ่งของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) กรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบฯ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2548⁽¹⁾ นับเป็นสนธิสัญญาที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในสหประชาชาติ มีภาคีทั้งหมด 182 ประเทศนับตั้งแต่มีผลบังคับใช้จนถึงเดือนมิถุนายน 2563⁽²⁾ สารสำคัญในกรอบอนุสัญญามุ่งเน้นเรื่องภยาสูบ การห้ามสูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ คำเตือนทางสุขภาพ และการห้ามโฆษณา ในช่วงสิบห้าปีที่ผ่านมาการดำเนินการตามกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบฯ ของภาคีต่างๆ รวมทั้งประเทศไทย มีความก้าวหน้าพอสมควร⁽²⁻³⁾ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการในประเด็นข้อบังคับเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยาสูบ (tobacco products regulation) ซึ่งรวมถึงการทดสอบ การวัดปริมาณสารประกอบต่างๆ และสารปลดปล่อยของผลิตภัณฑ์ และกฎระเบียบที่กำหนดให้ผู้ผลิตต้องเปิดเผยข้อมูล นับว่ามีความก้าวหน้าบ้างแต่ยังน้อยกว่ามาตรการอื่นๆ⁽³⁾ จากการประเมินการปฏิบัติตามกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบฯ ของประเทศไทย เมื่อปี 2561 พบว่า มาตรการเรื่องการควบคุมสารต่างๆ ที่อยู่ในผลิตภัณฑ์ยาสูบ และเกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยาสูบ เป็นมาตรการที่รัฐได้ดำเนินการไปบ้างแล้วแต่ค่อนข้างน้อย⁽⁴⁾ ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์ยาสูบรูปแบบใหม่เกิดขึ้น ดังนั้นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสารต่างๆ ในผลิตภัณฑ์ยาสูบอย่างเหมาะสมจะช่วยให้ผู้สูบบุหรี่เกิดความตระหนักในอันตรายของผลิตภัณฑ์ จากการศึกษาระยะยาว ในกลุ่มตัวอย่างผู้สูบบุหรี่อายุระหว่าง 18-64 ปี พบว่าความสนใจในภาพคำเตือนและความรู้เกี่ยวกับสารพิษในบุหรี่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการ

รับรู้โอกาสเสี่ยงจากการสูบบุหรี่ที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง⁽⁵⁾ การเปิดเผยข้อมูลส่วนประกอบและสารที่ปลดปล่อยจากผลิตภัณฑ์ยาสูบต่อสาธารณะนั้นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง และเปิดเผยรายการส่วนประกอบผลิตภัณฑ์ยาสูบตามแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมยาสูบแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2565-2570⁽⁶⁾ ดังนั้น บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอสาระสำคัญของแนวทางการดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบฯ เกี่ยวกับการเปิดเผยส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารปลดปล่อย รวมทั้งตัวอย่างการดำเนินงานในบางประเทศ ความรู้ด้านวิชาการเหล่านี้คาดว่าจะช่วยให้นักวิชาการ นักวิจัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีข้อมูลเบื้องต้นเพื่อการดำเนินงานสนับสนุนแผนปฏิบัติการด้านการควบคุมยาสูบ ฉบับที่ 3 รวมทั้งการดำเนินงานตามพันธกรณี กรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบซึ่งไทยเป็นภาคีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีสืบค้นข้อมูล

การทบทวนเอกสาร (documentary review) ครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร เว็บไซต์ต่างๆ อาทิ WHO Framework Convention on Tobacco Control⁽²⁾, Tobacco Labelling Resource Centre⁽²⁾ รวมทั้งบทความวิชาการและบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับการตีพิมพ์ตั้งแต่ปี 2548-2563 สืบค้นจากฐานข้อมูล PubMed เป็นหลัก โดยกำหนดคำสำคัญ (keywords) ได้แก่ disclosure to public, tobacco components, tobacco constituents, emissions, และ WHO FCTC Article 10 การเปิดเผยและให้ข้อมูลส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารปลดปล่อย

มาตรการสำคัญในกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า WHO FCTC ประกอบด้วยมาตรการด้านการควบคุมอุปสงค์และอุปทานของการควบคุมยาสูบ ในด้านการควบคุมอุปทานนั้น ประกอบด้วยมาตรการต่างๆ เช่น มาตรการ 9 และมาตรา 10 เป็นต้น

มาตรา 9 เกี่ยวข้องกับสารต่างๆ ที่อยู่ในผลิตภัณฑ์ยาสูบ โดยเสนอแนวทางในการทดสอบและวัดปริมาณสารต่างๆ ที่อยู่ในผลิตภัณฑ์ยาสูบ และสารต่างๆ ที่ปล่อยออกมา จากผลิตภัณฑ์ยาสูบ ตลอดจนแนวทางในการควบคุมสารเหล่านั้น

มาตรา 10 เกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยาสูบ โดยกรอบอนุสัญญาฯ ระบุว่า ให้แต่ละภาคีกำหนดและใช้มาตรการทางนิติบัญญัติ มาตรการด้านบริหาร มาตรการทางการปกครอง หรือ มาตรการอื่นที่มีประสิทธิภาพ ให้ผู้ผลิตและผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสารต่างๆ ที่อยู่ในผลิตภัณฑ์ยาสูบ และสารต่างๆ ที่ปล่อยออกมาจากผลิตภัณฑ์ยาสูบต่อหน่วยงานภาครัฐ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของแต่ละภาคี นอกจากนั้น ให้ภาคีแต่ละฝ่ายกำหนดและใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสารพิษของผลิตภัณฑ์ยาสูบ (toxic constituents) และสารพิษซึ่งอาจปล่อยมาจากผลิตภัณฑ์ยาสูบ (emissions) ให้สาธารณชนทราบด้วย⁽¹⁻²⁾

การพัฒนาแนวปฏิบัติตามมาตรา 9 และ 10 ของ WHO FCTC

กรอบอนุสัญญาฯ ว่าการควบคุมยาสูบฯ แต่ละมาตรามีความยาก-ง่ายในการนำไปปฏิบัติแตกต่างกัน (อาทิ การออกเป็นกฎหมาย) จึงจำเป็นต้องกำหนดรายละเอียดของมาตราต่างๆ โดยจัดทำแนวปฏิบัติ (guidelines for implementation) ตามมาตราที่มีความสำคัญเพิ่มเติมหลังจากที่กรอบอนุสัญญามีผลบังคับใช้แล้ว เพื่อให้ภาคีสมาชิกนำแนวทางที่กำหนดขึ้นไปปฏิบัติได้เหมาะสม ในการประชุมภาคี (conference of the parties) ครั้งที่ 2 ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2550 ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติ (guideline for implementation) และมอบหมายให้คณะทำงานฯ จัดทำแนวปฏิบัติตามมาตรา 9 และ 10 และรายงานความก้าวหน้า เสนอต่อที่ประชุมภาคีในการประชุมครั้งที่ 3⁽⁷⁾

ปี 2553 ในการประชุมภาคีครั้งที่ 4 ณ เมือง Punta del Este, Uruguay ที่ประชุมได้มีมติรับรอง

แนวทางปฏิบัติตามมาตราต่าง ๆ ใน WHO FCTC เพิ่มเติม ได้แก่ แนวปฏิบัติตามมาตรา 12 และมาตรา 14 รวมทั้งให้การรับรองแนวปฏิบัติตามมาตรา 9 และ 10 ในบางส่วน (partial guidelines on Articles 9 and 10 – regulation of the contents of tobacco products and regulation of tobacco product disclosures)⁽⁸⁾

ด้วยเหตุที่ทั้งสองมาตรามีความเกี่ยวข้องกันอย่างมาก แนวปฏิบัติในการดำเนินงานตามสองมาตรา จึงถูกนำมารวบรวมไว้ในฉบับเดียวกัน อย่างไรก็ตามแนวปฏิบัติตามมาตรา 9 และมาตรา 10 (partial guidelines)⁽⁸⁾ ฉบับนี้ ยังไม่มีรายละเอียดเรื่องการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสารพิษของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารพิษซึ่งอาจปล่อยมาจากผลิตภัณฑ์ยาสูบให้แก่สาธารณชน มีเพียงการเปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

“ตามมาตรา 10 วัตถุประสงค์สำคัญในการกำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานของรัฐคือการได้มาของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสารประกอบและสารปลดปล่อยจากการเผาไหม้ผลิตภัณฑ์ยาสูบจากผู้ผลิตและผู้นำเข้า รวมทั้งข้อมูลความเป็นพิษและการทำให้เสพติด ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จำเป็นสำหรับการพัฒนานโยบาย กิจกรรมและข้อบังคับต่างๆ รวมทั้งการนำไปใช้ อาทิ การติดตามแนวโน้มทางการตลาดและการประเมินข้อกล่าวอ้างของอุตสาหกรรมยาสูบ”

ปี 2555 มีการประชุมภาคีครั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 12-17 พฤศจิกายน ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ที่ประชุมเห็นชอบการเพิ่มเติมเนื้อหาในแนวปฏิบัติตามมาตรา 9 และมาตรา 10 (partial guidelines)⁽⁹⁾ โดยเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับ การเปิดเผยข้อมูลสารประกอบที่เป็นพิษและสารปลดปล่อยแก่สาธารณชน รวมทั้งรายละเอียด เรื่อง การลดความเสี่ยงต่อการเกิดไฟไหม้อันเนื่องมาจากบุหรี่ซิกาแรต (fire-risk - reduced ignition propensity)

ต่อมา ปี 2559 ในการประชุมภาคี ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 7-12 พฤศจิกายน ณ กรุงเดลี สาธารณรัฐอินเดีย ที่ประชุมให้ความเห็นชอบแนวปฏิบัติตามมาตรา 9 และมาตรา 10 (partial guidelines) ฉบับแก้ไข⁽¹⁰⁾

ผู้เขียนขอสรุปสาระสำคัญ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณชน ดังนี้

- ตามมาตรา 10 วัตถุประสงค์หลักของการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เป็นพิษและสารปลดปล่อยของผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่สาธารณะ คือ การแจ้งให้สาธารณชนทราบถึงผลกระทบต่อสุขภาพธรรมชาติของการเสพติด และอันตรายอันคุกคามต่อชีวิตจากการใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบและการสัมผัสควันบุหรี่ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยในด้านการพัฒนานโยบาย และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการนำนโยบายไปปฏิบัติ

- ในแนวปฏิบัติฯ ยังไม่ได้ให้ความหมายคำว่า “constituents” ชัดเจน แต่กล่าวถึง “constituents” นั้นเกี่ยวข้องกับยาสูบที่ผ่านกระบวนการผลิต (processed tobacco) ส่วนคำว่า “ingredients” นั้นมีความหมายครอบคลุมส่วนประกอบในการผลิตยาสูบ (เช่น กระดาษแผ่นกรอง รวมทั้งสารที่ใช้ในกระบวนการผลิต สารปรุงแต่ง (additives) และสารในวัสดุบรรจุภัณฑ์ที่ถ่ายเทเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ยาสูบ แต่ไม่รวมถึงสารปนเปื้อน

- สารปลดปล่อย (emissions) หมายถึง สารที่เกิดขึ้นเมื่อมีการใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบ เช่น ในกรณีการสูบบุหรี่ สารปลดปล่อยเป็นสารที่พบในควัน ส่วนในผลิตภัณฑ์ยาสูบไร้ควัน สารปลดปล่อยเป็นสารที่เกิดขึ้นระหว่างการเคี้ยวหรือดูด ส่วนในกรณีของผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ใช้ทางจุก สารปลดปล่อย หมายถึง สารที่ปล่อยโดย particles ระหว่างการสูดยา

- ข้อเสนอแนะ : ภาควิชาพิจารณาให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เป็นพิษและสารปลดปล่อยของผลิตภัณฑ์ยาสูบรวมทั้งข้อมูลอื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งสาธารณชนเข้าถึงได้ อาทิ ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต โดยให้สอดคล้องกับกฎหมายของแต่ละภาค

- การใช้บรรจุภัณฑ์ และการปิดฉลากผลิตภัณฑ์ยาสูบเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อสื่อสารถึงผลกระทบต่อสุขภาพต่าง ๆ การติดสารเสพติดจากการบริโภคยาสูบตลอดทั้งพิษภัยจากควันบุหรี่ การดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลองค์ประกอบและสารปลดปล่อยที่เกี่ยวข้องในผลิตภัณฑ์

ยาสูบ ควรสอดคล้องกับแนวปฏิบัติตามมาตรา 11 เรื่อง การบรรจุหีบห่อ และการปิดฉลากผลิตภัณฑ์ยาสูบ

- ภาควิชาพิจารณาให้มีข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลองค์ประกอบและสารปลดปล่อยที่เกี่ยวข้องจากผลิตภัณฑ์ยาสูบในการดำเนินงานตามมาตรา 12 ของกรอบอนุสัญญาฯ ซึ่งเกี่ยวกับการศึกษา การสื่อสาร การฝึกอบรม และโปรแกรมการสร้างความตระหนักรู้แก่สาธารณะ

การดำเนินงานตามมาตรา 10 ของกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบฯ

สำนักงานเลขาธิการ กรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบฯ ได้เผยแพร่รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานควบคุมยาสูบ (Global Progress Report on Tobacco Control)⁽¹¹⁾ ของภาคีสมาชิก ตั้งแต่ปี 2550 และตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นมา มีรายงานความก้าวหน้าดังกล่าวเป็นประจำทุก 2 ปี ทั้งนี้ สำนักงานเลขาธิการ WHO FCTC ได้กำหนดรายการตัวชี้วัดการดำเนินงานตามพันธกรณีของกรอบอนุสัญญาฯ ตามมาตรา 10 จำนวน 4 รายการ ดังนี้

1. การเปิดเผยข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่ภาครัฐเกี่ยวกับรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ยาสูบตามที่กำหนดไว้
2. การเปิดเผยข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่ภาครัฐเกี่ยวกับสารปลดปล่อยของผลิตภัณฑ์ยาสูบตามที่กำหนดไว้
3. การเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนเกี่ยวกับรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ยาสูบตามที่กำหนด
4. การเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนเกี่ยวกับสารปลดปล่อยของผลิตภัณฑ์ยาสูบตามที่กำหนด

เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2564 มีการเผยแพร่ Global Progress Report ฉบับปี 2021⁽¹²⁾ ซึ่งกล่าวถึงความก้าวหน้าการดำเนินงานภายใต้มาตรา 9 และมาตรา 10 ว่า แม้มีความก้าวหน้าในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ทว่ายังมีเพียงประมาณครึ่งหนึ่งของรัฐภาคีควบคุมและทดสอบส่วนประกอบและสารปลดปล่อยของผลิตภัณฑ์ยาสูบ (the contents and the emissions of tobacco products) มีแนวโน้มที่จะห้ามเรื่องรสชาติและสารปรุงแต่งใน

ผลิตภัณฑ์ยาสูบมากขึ้น กว่าสองในสามของรัฐภาคี กำหนดให้อุตสาหกรรมยาสูบเปิดเผยข้อมูลส่วนประกอบ ในผลิตภัณฑ์ยาสูบต่อหน่วยงานของรัฐ แต่มีเพียงร้อยละ 61 ที่กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสารปลดปล่อย ส่วนเรื่องการเปิดเผยข้อมูลให้แก่สาธารณชนนั้นยังไม่เป็นที่แพร่หลาย เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2561 ซึ่งพบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรมากนัก ทว่ามีแนวโน้มในเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อรัฐมากขึ้น

กรณีศึกษาการดำเนินงานในประเทศต่าง ๆ

การเปิดเผยส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ และสารปลดปล่อย (the disclosure of contents and emissions of tobacco products) ต่อสาธารณชนมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันการระบอบของการใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และสนับสนุนการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบอย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และบราซิล ได้รับหลักการในเรื่องนี้และพัฒนากฎหมายและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อดำเนินการ อย่างไรก็ตาม รายละเอียดการดำเนินงาน นั้นแตกต่างกัน ในบทความนี้จะยกตัวอย่างบางประเทศ ดังนี้

สหรัฐอเมริกา

แม้ว่าสหรัฐอเมริกา ยังไม่ได้เป็นภาคีสมาชิก กรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบ แต่ให้ความสำคัญ ในเรื่องการควบคุมยาสูบอย่างต่อเนื่อง เมื่อปี 2552 สหรัฐอเมริกา ได้มีกฎหมาย the Family Smoking Prevention and Tobacco Control Act ซึ่งมอบอำนาจให้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (the US Food and Drug Administration: the US FDA) ดำเนินการควบคุม เรื่องการผลิต การเปิดเผยส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ ยาสูบและการตลาด โดยกำหนดให้อุตสาหกรรมยาสูบ ต้องเปิดเผยส่วนประกอบ สารปรุงแต่ง และควัน รวมทั้งเปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ผลกระทบด้าน ความเป็นพิษ ร่างกายและพฤติกรรม และข้อมูลทาง การตลาด มีการจัดทำรายการสารพิษที่เป็นอันตรายและ สารที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นอันตราย (Harmful and potentially harmful constituents: HPHCs) จำนวน 93 รายการ

เช่น สารหนู (arsenic) เบนซีน เป็นต้น และเอกสารชี้แนะสำหรับอุตสาหกรรมยาสูบ (Listing of Ingredients in Tobacco Products: Guidance for Industry) ในการ ยื่นเอกสารแสดงรายการสารประกอบในผลิตภัณฑ์ยาสูบ ต่อ the US FDA

นอกจากนี้ ยังมีการเผยแพร่ข้อมูลสารพิษที่เป็น อันตรายและสารที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นอันตราย (Harmful and potentially harmful constituents: HPHCs) และ ข้อมูลสารเคมีในบุหรี่ยี่ห้อ (Chemicals in Cigarettes: From Plant to Product to Puff) ต่อสาธารณชนบน เว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (the US FDA)⁽¹³⁻¹⁴⁾ พร้อมกับเผยแพร่คลิปวิดีโอบน YouTube เกี่ยวกับสารประกอบในบุหรี่ยี่ห้อ สามระยะ ตั้งแต่ เป็นใบยาสูบจนกระทั่งถึงการจูดบุหรี่สูบ (from plant to product to puff) ซึ่งให้ความรู้แก่สาธารณชนในรูปแบบ ที่เข้าใจง่าย คลิปวิดีโอเหล่านั้น ได้แก่ “Chemicals in Every Tobacco Plant”⁽¹⁵⁾ “Chemicals in Every Cigarette Product”⁽¹⁶⁾ และ “Chemicals in Every Puff of Cigarette Smoke”⁽¹⁷⁾

สหภาพยุโรป (The EU Common Entry Gate: EU-CEG)

ในกลุ่มสหภาพยุโรป มีบทบัญญัติเกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์ยาสูบ ได้แก่ Tobacco Products Directive ซึ่งกำหนดว่าผู้ผลิตและผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ส่งผ่านนิโคตินเข้าสู่ร่างกาย (Electronic Nicotine Delivery Systems: ENDS) (อาทิ E-cigarettes) และน้ำยานิโคตินสำหรับเติม ต้องแสดงข้อมูลรายละเอียดต่อหน่วยงานของรัฐ ข้อมูล ที่ต้องเปิดเผย ประกอบด้วยส่วนประกอบ (ingredients) สารปลดปล่อย (emissions) และข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นพิษ ในการดำเนินการเรื่องเหล่านี้ได้มีการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ เรียกว่า the EU Common Entry Gate (EU-CEG)⁽¹⁸⁾

เนเธอร์แลนด์

หน่วยงาน National Institute for Public Health and Environment (RVIM) ได้จัดตั้ง ศูนย์ความร่วมมือ

องค์การอนามัยโลกด้านการกำกับและควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ (The WHO Collaborating Center for Tobacco Product Regulation and Control)⁽¹⁹⁾ ซึ่งเป็นหนึ่งในห้องปฏิบัติการชั้นนำของ Tobacco Laboratory Network (TobLabNet) ศูนย์ความร่วมมือนี้มีนักวิชาการด้านควบคุมยาสูบที่มีประสบการณ์โดยเฉพาะเรื่องสารประกอบในผลิตภัณฑ์ยาสูบ (tobacco ingredients) มีการจัดทำฐานข้อมูลสารปรุงแต่ง (additives) จำแนกตามชนิดและยี่ห้อของผลิตภัณฑ์ยาสูบในเนเธอร์แลนด์ ซึ่งเปิดเผยต่อสาธารณะด้วย นอกจากนี้ ศูนย์ความร่วมมือดังกล่าวได้ร่วมมือกับ German Cancer Research Center (DKFZ) จัดทำเอกสารสรุปข้อมูลสำคัญ (fact sheets) เรื่องสารปรุงแต่งในผลิตภัณฑ์ยาสูบ ทั้งหมด 14 รายการ อาทิ น้ำตาล เมนทอล วานิลลิน (vanillin) เพื่อให้ข้อมูลแก่บุคลากรวิชาชีพและสาธารณชนเกี่ยวกับการใช้สารปรุงแต่งเหล่านั้นโดยทั่วไป การใช้ในอุตสาหกรรมยาสูบและผลกระทบต่อสุขภาพ ซึ่งช่วยให้คำแนะนำแก่ผู้กำหนดนโยบายในการออกกฎระเบียบควบคุมสารประกอบในผลิตภัณฑ์ยาสูบ การจัดทำเอกสารสรุปข้อมูลสำคัญดังกล่าวอยู่ภายใต้โครงการ the EU project Public Information Tobacco Control (PITOC) และมีการแปลเอกสารสรุปข้อมูลสำคัญดังกล่าวเป็นภาษาต่าง ๆ เผยแพร่บนเว็บไซต์⁽¹⁹⁾

แคนาดา

ในแคนาดามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมยาสูบหลายฉบับ เรื่องการเปิดเผยและให้ข้อมูลเรื่องสารประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารปลดปล่อยนั้นอยู่ภายใต้ข้อกำหนด (regulation) ชื่อว่า Tobacco Products Labelling Regulations - Cigarettes and Little Cigars (TPLR-CLC)⁽²⁰⁾ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่กันยายน 2554 กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบ อาทิ บุหรี่ซิการ์ แสดงฉลากข้อความค่าเตือนด้านสุขภาพ ข้อมูลด้านสุขภาพ รวมทั้งข้อมูลการปลดปล่อยสารพิษและสารประกอบ สารสำคัญของข้อกำหนดได้แก่

- ภาพค่าเตือนบนซองบุหรี่ชุดใหม่ซึ่งครอบคลุมพื้นที่บนซองบุหรี่ยี่สิบ 75 ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง
- ข้อความเกี่ยวกับข้อมูลสุขภาพ เพิ่มสีและรูปภาพที่เป็นกราฟฟิก
- เบอร์โทรศัพท์ของ Quitline พร้อมเว็บไซต์เพื่อให้ผู้สูบบุหรี่ทราบช่องทางการให้บริการเลิกบุหรี่
- ข้อความเกี่ยวกับสารพิษในบุหรี่ในรูปแบบที่เข้าใจง่าย

นอกจากนี้ มีรายงานว่าเมื่อต้นเดือนมิถุนายน 2565 แคนาดาได้เผยแพร่ (ร่าง) ข้อกำหนดฉบับใหม่⁽²¹⁾ ซึ่งบังคับให้มีข้อความค่าเตือนบนบุหรี่ซิการ์แต่ละมวน **ออสเตรเลีย**

ก่อนปี 2549 ของบุหรี่ในออสเตรเลียแสดงปริมาณสารพิษในบุหรี่ ได้แก่ ปริมาณน้ำมันดิน หรือทาร์ (Tar) นิโคติน และคาร์บอนมอนนอกไซด์ เพื่อให้ผู้สูบบุหรี่ทราบความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากสารพิษอีกประการหนึ่งเพื่อสนับสนุนให้ผู้สูบบุหรี่ที่ยังไม่พร้อมจะเลิกสูบบุหรี่ไปใช้ผลิตภัณฑ์อื่นที่อาจจะมีเสี่ยงน้อยกว่า ต่อมา มีหลักฐานวิชาการวิชาการระบุว่า การให้ข้อมูลสารพิษในบุหรี่เป็นตัวเลขนั้นสร้างความเข้าใจผิดให้แก่ประชาชน ในเดือนมีนาคม 2549 ตัวเลขบอกปริมาณทาร์ นิโคติน และคาร์บอนมอนนอกไซด์ ถูกแทนที่ด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับส่วนประกอบ/ควันบุหรี่ที่เป็นอันตราย⁽²²⁾ ในออสเตรเลีย ยังไม่ได้มีกฎหมายบังคับให้อุตสาหกรรมยาสูบเปิดเผยและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสารประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารปลดปล่อยแก่หน่วยงานของรัฐและสาธารณชน อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปี 2543 บริษัทยาสูบบางแห่ง ได้แก่ British American Tobacco Australia Limited Imperial Tobacco Australia Limited และ Philip Morris Limited ได้ตกลงโดยสมัครใจให้ข้อมูลเกี่ยวกับสารประกอบในผลิตภัณฑ์ยาสูบของตนแก่สาธารณะ สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของ Department of Health, Australian Government เรื่อง Australian cigarette ingredient information⁽²³⁾

บทวิจารณ์

ตามแนวปฏิบัติตามมาตรา 9 และมาตรา 10 (partial guidelines) ฉบับแก้ไขปี ค.ศ. 2016 ได้แนะนำให้รัฐภาคีกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบองค์การอนามัยโลก ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับสารประกอบในผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารปลดปล่อยซึ่งบริษัทบุหรี่เปิดเผยต่อหน่วยงานของรัฐให้ประชาชนทราบ เอกสาร Global Progress Report 2021 เปิดเผยว่าความก้าวหน้าในการดำเนินงานเกี่ยวกับแนวปฏิบัติตามมาตรา 10 เปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับรายงานฉบับปี 2561 กล่าวคือ จำนวนรัฐภาคีที่ดำเนินงานตามแนวปฏิบัติดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 51 ของจำนวนรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาฯ ทั้งหมด⁽¹²⁾ เมื่อเปรียบเทียบกับมาตราอื่นๆ แล้ว พบว่ามีการดำเนินงานตามมาตรา 9 และ 10 อยู่บ้างแต่ดำเนินการค่อนข้างช้า บางภาคีทำเพียงบางส่วน⁽³⁾ ปัจจัยสำคัญซึ่งเป็นอุปสรรคในการดำเนินการ เช่น ผู้กำหนดนโยบายและบุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของทั้งสองมาตราต่อการควบคุมยาสูบหลายภาคีระบุว่าบุคลากรยังขาดความรู้ในขณะเดียวกันงบประมาณ และการแทรกแซงของอุตสาหกรรมยาสูบเป็นปัจจัยที่ทำทลาย บางรัฐภาคีมีประเด็นเรื่องการได้ข้อมูลจากอุตสาหกรรมยาสูบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของรัฐในแง่ของมาตรการควบคุมผลิตภัณฑ์ (product regulation measures) เป็นต้น⁽²⁴⁾

ในแนวปฏิบัติตามกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบฯ มาตรา 9 และ 10 นั้นได้ระบุไว้ชัดเจนว่าการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสารประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารปลดปล่อยให้สาธารณชนทราบนั้นเกี่ยวข้องกับมาตราอื่นๆ อาทิ แนวปฏิบัติตามมาตรา 11⁽²⁵⁾ แนะนำให้รัฐภาคีออกกฎหมาย/ข้อบังคับซึ่งแสดงข้อความคำเตือนด้านสุขภาพและข้อความเกี่ยวกับส่วนประกอบและสารปลดปล่อยบนบรรจุภัณฑ์และซองบุหรี่ซิการ์เรตต์ดังกรณีประเทศแคนาดา และประเทศไทย เป็นต้น อีกทั้งในแนวปฏิบัติตามมาตรา 12⁽²⁵⁾ ซึ่งกล่าวถึงมาตรการในการสื่อสารเรื่องพิษภัยของผลิตภัณฑ์ยาสูบที่มีประสิทธิภาพ

หลายวิธีการ รัฐภาคีแต่ละฝ่ายมีภาระผูกพันที่ต้องใช้วิธีการอันเหมาะสมในการเผยแพร่ข้อมูลภายในบริษัทและกฎหมายของแต่ละประเทศโดยมีเป้าหมายเพื่อปกป้องสุขภาพของประชาชน ทั้งนี้ การใช้บรรจุภัณฑ์และฉลากผลิตภัณฑ์ยาสูบเพื่อสื่อสารเรื่องผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบและการได้รับควันบุหรี่นั้นเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการเผยแพร่ที่มีประสิทธิภาพ

งานวิจัยในแคนาดา⁽²⁶⁾ แนะนำว่าบุหรี่ทุกยี่ห้อเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งไม่สามารถประเมินได้ว่าความเสี่ยงแต่ละยี่ห้อแตกต่างกัน ดังนั้น รัฐไม่ควรระบุปริมาณของสารพิษเป็นตัวเลขซึ่งอาจทำให้เข้าใจเป็นอื่น นอกจากนี้มีหลักฐานเชิงวิชาการ⁽²⁷⁻²⁸⁾ ชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นพิษของผลิตภัณฑ์ยาสูบอาจนำไปสู่การสร้างความตระหนักในหมู่ประชาชนทั่วไปให้เข้าใจเรื่องนี้มากขึ้นเพื่อปกป้องสุขภาพของตนเอง การเผยแพร่ข้อมูลแก่สาธารณะในกรณีนี้ไม่ใช่เพียงแค่การเผยแพร่โดยทั่วไป หากยังรวมถึงการเผยแพร่ในสถาบันการศึกษา หน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชนที่มีบทบาทสำคัญในการควบคุมยาสูบ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยบุหรี่ของสาธารณชนมีความสำคัญต่อการควบคุมยาสูบและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นพิษของผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่สาธารณะนำไปสู่การเพิ่มการรับรู้ความเสี่ยงด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ ผู้สูบบุหรี่ส่วนใหญ่มองว่าบรรจุภัณฑ์และการติดฉลากบนผลิตภัณฑ์ยาสูบเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญด้านผลกระทบของบุหรี่ต่อสุขภาพ ซึ่งกระตุ้นให้สูบบุหรี่น้อยลงและเลิกสูบ ดังนั้น ช่องทางการสื่อสารที่ใช้ควรเฉพาะกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มเป้าหมาย แม้ว่า ปัจจุบันความสามารถในการเข้าถึงการสื่อสารโทรคมนาคมได้เพิ่มขึ้นแบบทวีคูณในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การวางคำเตือนเรื่องสุขภาพและข้อความบนบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์ยาสูบยังมีประสิทธิภาพสูง

ข้อเสนอแนะ

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในการดำเนินงานเกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูลสารประกอบในผลิตภัณฑ์ยาสูบมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในการสร้างความตระหนัก

ของประชาชนเกี่ยวกับสารประกอบที่เป็นอันตรายในผลิตภัณฑ์ยาสูบผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ (social media) และหลักสูตรต่างๆ ในสถานศึกษา รวมทั้งการมีกฎหมายกำหนดให้มีข้อความคำเตือนบนซองบุหรี่ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กองงานคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ กรมควบคุมโรค ควรพิจารณาเพิ่มช่องทางสื่อสารส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารที่เกิดจากการเผาไหม้ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบให้ประชาชนทราบ โดยเฉพาะผู้สูบบุหรี่ เช่น ใช้พื้นที่ด้านข้างของซองบุหรี่ ซิกาเรต ทั้งนี้ควรพิจารณาใช้หลักฐานเชิงวิชาการที่ผ่านมาเพื่อให้การควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแนวปฏิบัติตามมาตรา 10 และมาตรา 11 ของกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบ องค์การอนามัยโลก ซึ่งประเทศไทยในฐานะรัฐภาคีมีพันธกรณีในการดำเนินการตามกรอบอนุสัญญาดังกล่าว การมีความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพบุคลากรของรัฐให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญแนวปฏิบัติตามมาตรา 9 และ 10 ในขณะเดียวกันอุตสาหกรรมยาสูบและกลุ่มองค์กรบังหน้า (front groups) ยังไม่ลดละความพยายามในการสื่อสารว่าบุหรี่อิเล็กทรอนิกส์เป็นทางเลือกใหม่ของการเลิกบุหรี่ที่ปลอดภัยและเรียกร้องให้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวสามารถจำหน่ายได้อย่างถูกกฎหมายในประเทศไทย ดังนั้นการสร้างความตระหนักของประชาชน ซึ่งรวมทั้งเด็กและเยาวชนควรกระทำอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ยาสูบรูปแบบต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้ การเปิดเผยต่อสาธารณชนไม่ได้หมายความว่าความถึงการเปิดเผยสารสนเทศ (information) เท่านั้น ทว่าเนื้อหาที่น่าเสนอควรอยู่ในรูปแบบ ลักษณะที่ประชาชนสามารถเข้าใจสารสนเทศที่เปิดเผยและใช้ประโยชน์ให้ดีที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ สถาบันส่งเสริมสุขภาพไทย มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ

สร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่สนับสนุนการศึกษาครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. World Health Organization. WHO framework convention on tobacco control. Geneva: WHO Document Production Services; 2005.
2. World Health Organization. WHO report on the global tobacco epidemic 2021: addressing new and emerging products [Internet]. Geneva: 2021 [cited 2022 May 6]. Available from: <https://www.who.int/publications/i/item/9789240032095>
3. Chung-Hall J, Craig L, Gravely S, Sansone N, Fong GT. Impact of the WHO FCTC over the first decade: a global evidence review prepared for the impact assessment expert group. *Tob Control*. 2019;28(Suppl 2):s119-28.
4. Pitayangsari S, Thanaphan S, editors. Thailand's assessment of WHO framework convention on tobacco control, B.E.2561. Bangkok: Tobacco Control Research and Knowledge Management Center; 2018. (in Thai)
5. Cho YJ, Thrasher JF, Swayampakala K, Lipkus I, Hammond D, Cummings KM, et al. Does adding information on toxic constituents to cigarette pack warnings increase smokers' perceptions about the health risks of smoking? a longitudinal study in Australia, Canada, Mexico, and the United States. *Health Educ Behav*. 2018;45(1):32-42.
6. Ministry of Public Health (TH), Department of Disease Control Division of Tobacco Products Control, Committee. The 3rd national action plan for tobacco control (2022-2027). Bangkok: Ministry of Public Health; 2022. (in Thai)
7. World Health Organization. Conference of the

- parties to the WHO framework convention on tobacco control, second session; 2007 Jun 30-Jul 6; Bangkok [Internet]. Geneva: 2008 [cited 2022 May 6]. Available from: https://apps.who.int/gb/fctc/PDF/cop2/COP2_07_CDDecisions-en.pdf
8. World Health Organization. Conference of the parties to the WHO framework convention on tobacco control, forth session; 2010 Nov 15-20; Punta Del Este, Uruguay [Internet]. Geneva: 2011 [cited 2022 May 6]. Available from: https://apps.who.int/gb/fctc/PDF/cop4/FCTC_COP4_REC1.pdf
  9. World Health Organization Framework Convention on Tobacco Control. Decision: further development of the partial guidelines for implementation of Articles 9 and 10 of the WHO FCTC (Regulation of the contents of tobacco products and Regulation of tobacco product disclosures. Conference of the parties to the WHO framework convention on tobacco control, fifth session; 2012 Nov 12-17; Seoul, Republic of Korea [Internet]. [cited 2020 May 6]. Available from: <https://apps.who.int/iris/handle/10665/78215>
  10. World Health Organization Framework Convention on Tobacco Control. Partial guidelines for implementation of Articles 9 and 10, Regulation of the contents of tobacco products and regulation of tobacco product disclosures. (1 January 2017). [Internet]. Geneva: 2017 [cited 2022 May 6]. Available from: <https://fctc.who.int/publications/m/item/regulation-of-the-contents-of-tobacco-products-and-regulation-of-tobacco-product-disclosures>
  11. World Health Organization. 2018 Global progress report on implementation of the WHO framework convention on tobacco control. Geneva: World Health Organization; 2018. License: CC BY-NC-SA 3.0 IGO.
  12. World Health Organization Framework Convention on Tobacco Control. 2021 Global progress report on implementation of the WHO framework convention on tobacco control [Internet]. Geneva: World Health Organization; 2021 [cited 2021 Nov 3]. Available from: <https://untobaccocontrol.org/downloads/fctc/who-fctc-gpr/WHO-FCTC-Global-Progress--Report.pdf>
  13. U.S. Food and Drug Administration. Harmful and potentially harmful constituents (HPHCS) [Internet]. 2019 [cited 2022 Oct 18]. Available from: <https://www.fda.gov/tobacco-products/products-ingredients-components/harmful-and-potentially-harmful-constituents-hphcs>
  14. U.S. Food and Drug Administration. Chemicals in cigarettes: from plant to product to puff. [Internet]. 2020 [cited 2022 Oct 18]. Available from: <https://www.fda.gov/tobacco-products/products-ingredients-components/chemicals-cigarettes-plant-product-puff>
  15. U.S. Food and Drug Administration. Chemicals in every tobacco plant [Video]. 2022 oct 6 [cited 2022 Oct 18]. Available from: <https://youtu.be/VSVDCr1Pgzs>
  16. U.S. Food and Drug Administration. Chemicals in every cigarette product [Video]. 2022 oct 6 [cited 2022 Oct 18]. Available from: <https://youtu.be/hdJKZZ4njyc>

17. U.S. Food and Drug Administration. Chemicals in every puff of cigarette smoke [Video]. 2022 Oct 6 [cited 2022 Oct 18]. Available from: <https://youtu.be/Fev0DM7S7Vs>
18. European Commission, Public Health. Providing information on tobacco products, e-cigarettes and refill containers: the EU Common entry gate (EU-CEG) [Internet]. [cited 2022 Oct 18]. Available from: https://ec.europa.eu/health/euceg/introduction_en
19. Ministry of Health, Welfare and Sport (NL), National Institute for Public Health and the Environment. Product disclosure (Article 10) [Internet]. Netherlands; 2021 Mar 28 [cited 2021 Nov 3]. Available from: <https://www.rivm.nl/en/who-collaborating-centre-for-tobacco-product-regulation-and-control/fields-of-expertise/product-disclosure-article-10>
20. Government of Canada. Tobacco product labelling [Internet]. 2011 [cited 2022 May 8]. Available from: <https://www.canada.ca/en/health-canada/services/health-concerns/tobacco/legislation/tobacco-product-labelling.html>
21. Government of Canada. Government of Canada proposed to print health warnings on individual cigarettes [Internet]. 2022 [cited 2022 Jun 29]. Available from: <https://www.canada.ca/en/health-canada/news/2022/06/government-of-canada-proposes-to-print-health-warnings-on-individual-cigarettes.html>
22. Winnall WR, King B, Scollo MM. 12.9 Labelling of tobacco products in Australia. In: Greenhalgh EM, Scollo MM, Winstanley MH, editors. Tobacco in Australia: Facts and issues [Internet]. Melbourne: Cancer Council Victoria; 2022. [cited 2022 Oct 18]. Available from: <https://www.tobaccoinaustralia.org.au/chapter-12-to-tobacco-products/12-9-labelling-of-tobacco-products-in-australia>
23. Australian Government, Department of Health and Aged Care. Australian cigarette ingredient information [Internet]. [cited 2022 Oct 18]. Available from: <https://www.health.gov.au/resources/collections/australian-cigarette-ingredient-information>
24. WHO Framework Convention on Tobacco Control. Implementation of articles 9 and 10 of the WHO FCTC (Regulation of contents and disclosure of tobacco products), report by the expert group. Conference of the Parties to the WHO Framework Convention on Tobacco Control, ninth session; 2021 Nov 8-13; Geneva, Switzerland [Internet]. 2021 [cited 2022 Oct 20]. Available from: https://untobaccocontrol.org/downloads/cop9/main-documents/FCTC_COP9_6_EN.pdf
25. World Health Organization Framework Convention on Tobacco Control. Guidelines for implementation, article 5.3 | article | article 9 and 10 | article 11 | article 12 | article 13 | article 14 [Internet]. 2013 [cited 2022 May 8]. Available from: https://www.afro.who.int/sites/default/files/2017-06/9789241505185_eng.pdf
26. Hammond D, White CM. Improper disclosure: tobacco packaging and emission labelling regulations. Public Health. 2012;126(7):613-9. doi:10.1016/j.puhe.2012.03.012
27. Yun EH, Park YO, Lim MK, Oh JK, Park EY, Jeong BY, et al. Public opinions on disclosure of tobacco components: Results of a nationwide cross-sectional survey in Republic of Korea.

Medicine (Baltimore). 2016;95(27):e3852.
28.Morgan JC, Byron MJ, Baig SA, Stepanov I,
Brewer NT. How people think about the chemi-

cals in cigarette smoke: a systematic review. J
Behav Med. 2017;40(4):553-64. DOI:
10.1007/s10865-017-9823-5.